

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: OT/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010181
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2021:5821010181.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obžalovanému: J. O., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2021 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaný J. O., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., F. XXX/XX, ženatý, živnostník, na slobode,

sa uznáva za vinného, že

dňa 20.07.2021 v čase okolo 11:35 hod. viedol motorové vozidlo Volkswagen Transporter, ev. č. K.-XXXAU, v Trstenej smerom od Nábrežia Ľudovíta Štúra na cestu I/59, potom, ako spozoroval policajnú hliadku, začal cúvať a naspäť, kde bol pred budovou č. 589/20 zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ Žilina, a takto konal aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. OT/11/2017, vydaným a právoplatným dňa 24.02.2017, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 67 mesiacov, ktorý výrok bol následne pojatý do súhrnného trestu, uloženého Richardovi Holíkovi rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/169/2019, vydaným a právoplatným dňa 30.06.2020, pričom predmetný zákaz v čase skutku trval,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. I/ Trestného zákona, § 37 písm. m /Trestného zákona, a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaraďuje obvineného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Námestník prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 21.07.2021 na J. O. obžalobu pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní chcel s prokurátorom uzavrieť dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, po osobitnom poučení, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku.

Samosudkyňa vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h/ Trestného poriadku a obžalovanému postupne všetky ustanovenia, na ktoré musí odpovedať, prečítala.

§ 333 ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku: Či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uviedol, že porozumel čo tvorí podstatu skutku, ktorý mu je kladený za vinu.

§ 333 ods. 3 písm. d/ Trestného poriadku: Či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby. Obžalovaný uviedol, že áno.

§ 333 ods. 3 písm. f/ Trestného poriadku: Či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. g/ Trestného poriadku: Či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný/e čin/y jemu kladený/é za vinu. Obžalovaný uviedol - áno.

§ 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku: Či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona. Obžalovaný uviedol - uznal som vinu za spáchaný skutok.

Vzhľadom na to, že prokurátor nemal námietky proti prijatiu vyhlásenia, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenia obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku kladeného mu za vinu v obžalobe námestníka Okresnej prokuratúry Námestovo zo dňa 21.07.2020 č. Pv. 251/20/5507-11, ktorý sa kvalifikuje ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu akom obžalovaný nepoprel spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Obžalovaný vo svojom výsluchu uviedol, že býva v spoločnej domácnosti s manželkou a tromi deťmi. Jeden syn je plnoletý, druhý bude mať rok a dcéra má 15 rokov. Manželka pracuje a starostlivosť o najmladšieho syna majú rozdelenú. On sa venuje kynológii v rámci svojej živnosti a výška jeho mesačného príjmu je okolo 1.000,- eur. Uviedol, že cvičí psov pre českú a slovenskú políciu. Vyjadril sa, že je uznávaný odborník v oblasti kynológie a ako jediný zo Slovenska je zamestnaný ako poradca v oblasti chovu psov pod MV SR. Uviedol, že sa obaja s manželkou podieľajú na výchove detí s tým, že počas obdobia, keď bola manželka na materskej viac menej finančne ťahal domácnosť on. Teraz, keď manželka nastúpila do zamestnania im to dosť pomohlo.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to s rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/169/2019 zo dňa 30.06.2020, s odpisom RT, s výpisom z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, z evidenčnou kartou vodiča, so správou Mesta Trstená, so správou HN s P Trstená, so správou OO PZ Tvrdošín a so správou OR PZ Dolný Kubín.

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Vzhľadom na vyhlásenia viny obžalovaným sa súd otázkou viny bližšie nezaoberal.

V súvislosti s rozhodovaním o treste súd považuje úvodom za potrebné rozviesť úvahy o ukladaní trestu v zmysle Trestného zákona. Vždy je potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukládanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne a súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Následne potom na základe uvedeného pri úvahách o druhu a výmere trestu, súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osobu páchatela, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela.

U obžalovaného súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

U obžalovaného bola zistená aj jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona - bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky ak

a/ vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b/ prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona, ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odpisu z registra trestov mal súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/169/2019 zo dňa 30.06.2020 bol J. O. uznaný za vinného zo zločinu krivej výpovede podľa § 346 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého mu súd podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu na 3 rokov. Vzhľadom na to, že mu súd uložil súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 0T/11/2017 zo dňa 24.02.2017, ktorým mu bol uložený aj trest zákazu činnosti, súd mu predmetným rozsudkom uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 5 rokov a 6 mesiacov.

Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.06.2020.

Keďže v danom prípade mu začala plynúť skúšobná doba od 01.07.2021, je zrejmé, že sa súdeného skutku dopustil počas plynutia skúšobnej doby v trestnej veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/169/2019 a preto súd musel postupovať v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona a obžalovanému uložiť nepodmienený trest odňatia slobody, keďže obžalovaný sa aj napriek predtým uloženému podmienenému trestu nepoučil a v jeho priebehu spáchal ďalší skutok.

Súd je toho názoru, že v danom prípade je adekvátnym trestom pre obžalovaného trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest splní účel sledovaný zákonom a dopomôže k náprave obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody , a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.